

UOT 881

NURLANA HƏSƏNOVA *

AZƏRBAYCAN VƏ İNGİLİS DİLLƏRİNDƏ TİBB TERMINLƏRİNİN YARANMA PROSESİ

Müasir dilçilik elminin ən çox diqqət cəlb edən və maraqlı sahələrindən biri terminologiyadır. Terminologiya çox geniş anlayışdır və özündə bütün elmlərin terminoloji sistemini hişf edir. Tibb terminlərinin tarixi çox qədimdir. Onun meydana gəlməsi uzaq keçmişə-ibtidai insanın mövcudluğunun ilkin mərhələsinə təsadüf edir. Bu da təbiidir. Belə ki, ən bəsit formalarda silah və istehsal alətləri düzəldən, ünsiyyət yaradan, odu və s. əladə edən insan, hər cür xəstəliklərə və sədələnmələrə və onların qarşısının alınmasına biganə qala bilməzdi. İngilis və Azərbaycan dillərində tibb terminləri çox uzun tarixi bir inkişaf yolu keçmiş və bu günümüzdə gəlib çatmışlar. Hər müxtəlif sistemli dildə tibb terminləri fərqli inkişaf yolu keçsələr də onların mənşəyində ümumi nüanslar mövcuddur. Nəticədə bütün tibb terminlərinin əksəriyyəti latın-yunan mənşəli kimi dildə mövqe tuturlar.

Açar sözlər: *termin, tibb, ingilis, Azərbaycan dili, inkişaf, tarix.*

Tibb elmi dünyanın ən qədim elm sahələrindəndir. İbtidai cəmiyyətlərdə təbiət özü insanların zədələnmələr, xəstəliklər zamanı bir-birinə qarşılıqlı tibbi yardım göstərməyə şərait yaradırdı. Soyuq, aclıq, vəhşi heyvanların hücumu və təbii fəlakətlərlə üz-üzə qalan ibtidai insanlar problemlərinin həlli yollarını ilk növbədə bitkilər aləmində axtarırdılar. Bitkilər ibtidai insanların ilk qida rasionunu təşkil etmişdir. Bitkilərdən qida kimi istifadə edən insanlar zaman keçdikcə onların xüsusiyyətlərini də üzə çıxarmışlar. Zamanla insanlar zəhərli bitkiləri, otları, giləmeyvələri, yeməli və ya müalicə əhəmiyyətli bitki və otları bir-birindən fərqləndirməyə başlamışlar. “Təbiətə daha dərinə nüfuz edən insanlar şəfaverici çiçəklərin, tərəvətli otların sirlərini aşkara çıxarmaqla yanaşı, saysız-hesabsız şəfaverici suların da yararlığını özü üçün müəyyənləşdirmişdir. İnsanlar əsas qida mənbəyi kimi ovladıqları vəhşi heyvanların ətindən istifadə edirdilər. Bununla əlaqədar onlarda indiki dillə desək heyvan anatomiyası barəsində müəyyən təsəvvürlər yarandı. İnsanla təbiət arasındakı əlaqə və asılılıq öz növbəsində xalq təbabətinin meydana gəlməsinə şərait yaratmış, o da elmi təbabətə özülü, bünövrəsi olmuşdur”(1,10).

Tibbin və səhiyyənin tarixi, demək olar ki, insan cəmiyyətinin tarixi qədər qədimdir. Eramızdan 3500 – 1500 il əvvəl hindlilərin müqəddəs «Veda» kitablarında təbiət elmləri və tibb haqqında biliklər sistemi vardır. Hindlilərin təliminə görə insan kainatın bir hissəsidir. İnsan orqanizmində olub, orqanizmdə dünyanı təşkil edən əsas elementlərin hamısı vardır. “Veda” kitablarında 150-dək xəstəlik, 760 dərman bitkisi, müalicə məqsədilə işlədilə bilən mineral maddələr, 120 cərrahi alət barədə məlumat verilir, iltihabın əlamətləri təsvir edilir. Hind həkimləri qanburaxma, amputasiya, laparotomiya, daşçıxarma, yırtıq, plastik, həmçinin mamalıq sahəsində bəzi əməliyyatlar edirdilər.

“Çinlilər bir sıra düzgün anatomik və fizioloji təsəvvürlərə malik idilər. Bilirdilər ki, ürəyin sıxılması qanın hərəkətini təmin edir; nəbzın müxtəlif formalarını bilir və diaqnostikada nəzərə alırdılar. Çin təbabətində gigiyenik qaydalara, bədənin möhkəmləndirilməsinə xüsusi fikir verilir, bitki, heyvan, mineral mənşəli çoxlu dərmanlar hazırlanırdı”(2). 3500 il tarixi olan bir Tibet əlyazmasında da ürək vurğusu, orqanın damarları haqqında məlumat verilir. Qədim Tibet

həkimləri 400 xəstəliyin 1600-dən artıq variantını bildirdilər.

Qədim Misir həkimləri isə eramızdan 2000 il əvvəl xəstəliklərin 260-dək növünü ayırd etmişdilər. Qədim Misir papirusunda insanın anatomiyası (beyin, ürək, damarlar, böyrəklər, bağırsaqlar, əzələlər və s.), cərrahlıq, daxili, yoluxucu, parazitər, burun, qulaq, boğaz, göz, dəri, diş xəstəlikləri, yanıqlar, qanaxmalar və s. haqqında bilgilərə rast gəlinir. Bu papiruslarda əzaçılığa dair məlumatlar, o cümlədən 900 dərman, bir çox kosmetik maddə adı yer almışdır.

İlkin tibbi anlayışların və tibb terminlərinin yaranmasında latın dilinin əlahiddə rolu olmuşdur. Klassikdən sonrakı-imperiya dövründəki latın dili (eramızın I və II əsrlərində) elmi ədəbiyyatın çox cəhətliliyi ilə seçilir.

Tibbi terminologiya latın və yunan dilləri geniş və zəngin bir tarixə malikdir. Romalılar Yunanıstanı fəth etdikdə, hər iki mədəniyyətin elmi və dili birləşdi və nəticədə xəstəliyin müalicəsi və tutulması üçün yeni tibbi konsepsiyalar meydana gəldi. Tibbi sənədlər, tibbi əsərlər və kitablar tərtib edərək əl yazısından istifadə edilirdi. Müasir ingilis dilindəki tibbi terminlərin böyük bir qismi yunan-latın mənşəlidir. Məsələn, Azərbaycan və ingilis tibbi terminologiyasında aktiv şəkildə işlənən “diabet” leksik vahidi yunan dilindəki *sifon* sözündən götürülmüşdür. Bu termin eramızın 2. əsridə yunan həkimi Aret Kapadokya tərəfindən yaranıb. Diabet xəstələrində suya böyük ehtiyac oldu\una görə və xəstələr “suyu sifon kimi içdiyinə görə” bu termindən istifadə edilirdi. Yunan və latın dilləri yalnız ingilis və Azərbaycan dillərinə yox, ərəb, Çin, holland, fransız, alman, hindu, italyan, yapon, fars, portuqal və ispan dillərinə də təsir göstərmişdir. Tibbi terminlər və kökləri yunan və latın etimologiyasına uyğundur. Məsələn, “*eşitmə*” sözü Latınca “*auris*” (qulağa işarə) sözündən, “*auto*” sözü isə yunanca “*auto-o*” (öz) sözündəndir.

Təbii ki, tibb elmindən söhbət düşəndə ilk ağla gələn ad yunan həkimi Hippokratın adı olur. Bu gün istifadə etdiyimiz tibbi terminologiyanın böyük bir hissəsi “tibbin atası” sayılan Hippokrat və Roma İmperatorluğunun ən əfsanəvi həkimlərindən biri olan Claudius Galen-ə aid edilir. Tibb elminin atası sayılan dahi yunan həkimi Hippokrat (e.ə. 460 – 377) uzun müddət səyahət edib, Misir, Liviya, Kiçik Asiya və s. xalqların təbabəti ilə yaxından tanış olmuş və nəticədə “Hippokrat külliyyatı” nı yazmışdır. Bu külliyyat 70-dək əsərdən ibarətdir. “Hippokrat külliyyatı”nda 250 bitki mənşəli, 50 heyvan mənşəli tibb terminin adı verilmişdir. Hippokratın təqdim etdiyi tibb terminlər bu gün də təbabətdə işlənir. Hətta Hippokratın adı ilə ifadə olunmuş tibb terminlər də bu gün müasir tibb terminologiyasında işlənməkdədir. Məsələn, “Hippokrat sifəti”, “Hippokrat barmaqları”, “Hippokrat çalxalanması”, “Hippokrat papağı”, “Hippokrat skamyası” və s. tibb terminləri bu gün də dildə işlənməkdədir.

Azərbaycanda da tibb elminin çox qədim tarixi mövcud olmuşdur. “Hələ 700 il bundan əvvəl Azərbaycan alimi Yusif İbn İsmayıl Xoyi (İbn Kəbir) səmərəli qida nəzəriyyəsini təklif edib. Bu tövsiyələrin bir çoxu müasir Amerika Sağlamlıq Fondunun və başqa pəhriz və tibbi təşkilatların rəyləri ilə uyğun gəlir. “Mahmud İbn İlyas (XIII əsr) psixoterapiya, hipnozla müalicə prinsipləri, musiqi ilə, rəng və ətirle sağaltma barədə yazırdı. Həsən İbn Rza Şirvani (XVII əsr) tərəfindən 800-dən artıq çəxtərəkibli dərman nüsxələri tərtib olunmuşdu. Hacı Süleyman Qacar İrəvani (XVIII əsr) 600-dən artıq dərman bitkisi növlərini təsvir etmişdi” (3).

Ərəb istilasından sonra (VII-VIII əsrlər) Azərbaycanda İslam tibbi, yaxud yunan-ərəb təbabəti deyilən yeni tibb konsepsiyası yayılmağa başladı. Bu konsepsiya, əsasən, Hippokratın və Galenin nəzəriyyələrinə əsaslanırdı. Əbu Əli İbn Sina (980-1037) bütün Şərqi ölkələrində, o cümlədən Azərbaycanda, tibb sahəsində ən tanınmış alim sayılırdı. “Tibb qanunları” (Əl-qanun fi t-tibb) əsərinin ən qədim nüsxələrindən biri (1143-cü ildə köçürülmüşdür) Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyasının Əlyazmalar İnstitutunda saxlanılır(3).

Azərbaycan dilində tibbi terminologiyanın formalaşmasında xalq təbabətində işlənmiş leksik vahidlərin böyük rolu olmuşdur. “Xalq təbabətində elə terminlərə də rast gəlirik ki, onlar

bilavasitə ərəb və fars dillərindən alınmış, bəzi hallarda semantik dəyişikliklərə uğramışdır. Qeyd etdik ki, Azərbaycan təbabəti çoxəsrlik təcrübəsi olan, qədim ənənəyə malik tibb sisteminə aiddir. Ənənəvi Azərbaycan təbabətinin formalaşmasına və inkişafına qonşu ölkələrin, ilk növbədə Şərqi ölkələrinin tibb sisteminin təsiri çox böyük olmuşdur”(4,61).

XI əsrə aid M.Kaşğarının “Divanü luğat-it-türk” əsərində təbabətlə bağlı 150-ə yaxın tibbi leksik vahidə rast gəlinir. Həmin dövrə aid Yusif Balasaqunlunun “Qutadğu bilig”, Əhməd Yuqnaqının “Ətabətül-həqaiq”, Xoca Əhməd Yuqnaqının “Divani-Hikmət” əsərlərində də çoxsaylı tibbi terminlər mövcuddur. “XIV əsrə aid tibb kitabı olan “Xülasə”də isə təkcə xəstəliklərlə bağlı 160 termin işlədilmişdir ki, bu terminlər arasında *yavuz enlü (cüzam), tavuk karağusu (göz korluğu), tumağı (grip), öksürük kimi türk mənşəli sözlərlə yanaşı, zulqu’lma’ad (bir maddə xəstəliyi), yereqän (sarılıq xəstəliyi), vəba, tüləbi, təşənnüc, şiqəq, lahmi/istisqä/zıqqı, laqra kimi ərəb mənşəli, rənc, sersəm, bəlxiyyə, atəş paresi, cağ kimifars mənşəli, siqurus, mäniya, liserğuş kimi yunan mənşəli alınmalara da rast gəlmək mümkündür”(5).*

XIV əsrdə qələmə alınan “Ədviyəyi-müfrədə” əsərində xəstəliyinin paralel şəkildə “cüzam” və “yavuz enlü” adlanması təfəkkür kateqoriyasının dildə fərqli təzahürüdür. *Cüzam* (e’M sözü ərəb mənşəlidir və cəzm (j*4>) “qoparma, bədənin bir hissəsini qoparma” sözünün məsdəridir. Onun qarşılığı olan “yavuz enlü” sözü isə iki hissədən ibarətdir. Yavuz sözü qədim türk abidələrində *yafuz, yavız, yavuz, yabız* şəklində işlənmiş və iki mənə daşmışdır: 1. Zalım, pis, 2. Zəif. G.Klauson yavuz sözünün kökünün yav olduğunu və pis mənasını daşdığı qeyd edir (6,881-882).

Xalq təbabətinin meydana gəlməsi öz növbəsində xalq dilində yeni-yeni söz, ifadə və terminlərin meydana gəlməsinə zəmin yaratmışdır. Zaman keçdikcə bu terminlər formalaşmış, dəqiqləşmiş və sonralar tibb terminologiyasını formalaşdırmışdır.

“Məhəmməd Yusif Şirvanı 1712-ci ildə müəllifi bəlli olmayan “Tibbnamə” əsərinin üzünü köçürmüş, ona müqəddimə, şərh və izahatlar yazmışdır. Bundan əlavə, XVIII əsrdə tibbə aid digər elmi əsərlər də yazılmışdı”(7,7). “Tibbnamə”nin dilinin leksikası əsas etibarilə dərman bitkisi, müxtəlif xəstəliklərin və təbii müalicə vasitələrinin adlarından ibarətdir. Bunların sayı 500-dən çoxdur. Demək olar ki, bu əsərin söz varlığı nəbatat elmi ilə birbaşa bağlıdır. Əsərdə baş, beyin və gicgah ağrıların müalicəsi ilə bağlı *mərsin, şarab, ağrı, gül,suyu, hərərət, dərya suyu, buxar, yasəmən, bəlğəm, sövda, yel, baş ağrısı, quruq suyu, sirkə, burun, tütün, qan çoxluğu, çörəkotu, bal, gəlinçik çiçəyi* və s.; çibən xəstəliyinin müalicəsi ilə bağlı: *mərsin yağı, böyürtkən yarpağı, buxar, gül, bənövşə, nilufər, arpa unu, cüzam, badam yağı* və s.; burunun qanaması zamanı onun müalicəsi ilə bağlı: *kəbutər qanı, sitkə, üzüm çubuğu, qoz, bargir kökü, gəlinçək çiçəyi, buğda, əncir qabığı, ayğır tərsin, cəmhər*; diş ağrıların müalicəsi ilə əlaqədar: *xardal, bəyaz bal, çinar yarpağı, sirkə, çuvalduz, fındıq ağacı, pambıq, bir diş sarımsaq, qara çörəkotu, bal mumu, böyürtkən kökü* və s. termin və ifadələr işlənmişdir. Bunlardan əlavə “Tibbnamə”də *epilesiya, ruhi xəstəliklərlə, yaddaş zəifliyi ilə, burun ağrıları* ilə bağlı təbabət leksikasına da rast gəlirik.

Azərbaycanın tibb tarixi qədim zamanlardan başlasa da, XIX-cu əsrin əvvəllərində Zağafqaziya xalqlarının Rusiya ilə yaxınlaşması tibb elminin inkişafına, o cümlədən tibbi terminologiyanın da elmi şəkildə formalaşmasına təkan verdi.

Elmi tibb terminologiyasının formalaşması tarixi XIX əsrin II yarısında başlayır. Tibb elminin inkişafının ilk sələfləri olan Həsən bəy Zərdabi, Nəcəf bəy Vəzirov, Mustafa bəy Vəkilovun tibbi terminologiyanın ilkin rüşeymlərinin yaranmasında böyük rolu olub.

1930-cu ildə Azərbaycan Dövlət Universitetinin nəzdində fəaliyyət göstərən tibb fakültəsi universitetdən ayrılıb Səhiyyə Nazirliyinin tabeliyinə verildi və həmin ildən N. Nərimanov adına Azərbaycan Dövlət Tibb institutu yarandı. Bütün bu amillər Azərbaycan dilində elmi

terminologiyasının yaranmasını şərtləndirdi.

Müasir Azərbaycan dilçiliyində tibb terminlərinin leksik semantik və struktur xüsusiyyətləri nəinki ingilis dili ilə müqayisəli şəkildə, ayrıca şəkildə də hərtərəfli tədqiqata cəlb olunmamışdır. A. Cəfərova Azərbaycan dilindəki xalq təbabəti leksikasını semantik qruplarını, yaranma üsullarını və mənbələrini, unifikasiyasını və müasir tibb terminologiyasındakı yerini araşdırmışdır(1).

Müəllif Azərbaycan dilindəki xalq təbabəti terminlərini bu şəkildə semantik qruplara ayırmışdır: 1. Xəstəliklərin konkret adlarını və əlamətlərini bildirən terminlər; 2. Xəstəliklərin müalicəsi üsullarını və vasitələrini bildirən terminlər; 3. Bədən üzvlərinin adlarını bildirən terminlər; 4. Xəstəliklərin müalicəsi ilə məşğul olan şəxsləri bildirən terminlər.

Azərbaycan dilçiliyində tibb terminləri son zamanlar müxtəlif aspektdən tədqiq olunmaqdadır. Xüsusilə son zamanlar elektron tibbə dair araşdırmalar böyük vüsət almışdır(8,115). “Səhiyyədə elektron xidmətin inkişaf mərhələlərinə uyğun olan “*teletibb*”, “*elektron tibb*”, “*elektron səhiyyə*” kimi terminlər elektron texnologiyaların spektrinin genişlənməsi ardıcılığını əks etdirir” Azərbaycan dilində elektron səhiyyə, elektron tiblə bağlı terminlər sistemi tam formalaşmayıb, bu sahədə terminlərin toplanması və sistemləşdirilməsi və lüğət şəklində təqdim edilməsi zəruridir. Eyni zamanda, elektron tiblə bağlı terminlər və onların beynəlxalq terminlərlə qarşılıqlı razılaşdırılması və qəbul edilməsi üçün milli standartlar işlənilməlidir.

İngilis dilində tibb terminlərinin inkişaf prosesini dövrlər üzrə təxmini şəkildə belə təsnif etmək mümkündür:

I dövr - IX-XVI əsrləri əhatə edir. Buraya sadə və düzəltmə terminləri aid etmək olar. Buraya klassik sadə tibb terminləri aid edilir; II dövr - XVII-XVIII əsrləri əhatə edir. Bu dövrdə sonu “oma” suffiksi ilə bitən düzəltmə terminlər yaranmağa başladı. Həmçinin bu dönmə hibrid terminologiyasının yaradılmasının başlanğıcı da sayıla bilər; III dövr - XIX-XX əsrləri əhatə edir. Buraya əsasən mürəkkəb və birləşmə tipli tibb terminlərini aid edirlər(9,62).

İngilis və Azərbaycan dilli tibbi terminologiya üç əsas hissədən ibarətdir: söz kökü, prefiks və şəkilçi. Sözün kökü adətən sözün ortasında yer alır və əsas mənanı ifadə edir. Anatomik terminlərdə prefiks sözün kökündən əvvəl görünür və sözün mənasını təyin edir, bədənin yeri və sahəsi barədə əlavə məlumat verir. İngilis dilində tibbi terminlərdə yunan və latın sifətlərindən və ya birləşmələrdən də istifadə edilir. Yunan və latın dilləri haqqında ilkin anlayışa malik olmaq ingilis dilindəki tibbi terminləri anlamağın açarıdır.

Elm və texnologiyasının inkişafı yeni diaqnostik cihazların yaranmasına səbəb oldu. Məsələn, *kompüter tomoqrafiyası, sonoqrafiya, mamografiya, laparoskop, endoskop, kolonoskop, maqnit resonance image (MRI) və s. diaqnostik aparat adları və QİÇS, BSE (Bovine spongi form ensefalopatiyası və ya sözdə dəli inək xəstəliyi), quş qripi (virus H5N1), donuz qripi* və s. kimi yeni xəstəlik adları meydana çıxdı.

Bu gün müasir ingilis terminologiyasında istifadə olunan anatomik və klinik terminlərin çox böyük bir qismi latın mənşəlidir. Məsələn, *I.D.* – Latınca “bis in die”, yəni “gündə iki dəfə; *cardiologist* – kardioloq; *traumatologist* – travmatoloq; *orthopedist* – ortoped; *gastroenterologist* – qastroenteroloq; *dermatologist* – dermatoloq; *gynecologist* – ginekoloq; *urologist* – uroloq; *ophthalmologist* – oftalmoloq; *therapist* – terapevt; *nurse* – həmsiyyə, tibb bacısı; *pediatrician* – pediatör; *physician* – həkim; *doctor / md* – tibb həkimi; *family doctor* – ailə həkimi və s.

Ümumiyyətlə istər ingilis, istərsə Azərbaycan dilinin tibbi terminologiyasında iki istiqamət nəzəri cəlb edir: anatomik terminologiya və klinik terminologiya. Anatomik terminologiyadakı tibb terminləri üçün ümumi beynəlmiləl terminologiyasının yaradılması mümkün olsa da, beynəlmiləl kliniki tibbi terminologiyasının yaranması cəhdləri indiyədək uğursuz olmuşdur(10).

Dil baxımından klinik terminologiyanın tədqiqi daha əhatəlidir. Dəyişkənliyi və rəngliliyi ilə diqqəti cəlb edir. Məsələn, *erythrocyte – red blood cell (RBC)*; *leukocyte – white blood cell (WBC)*; *thrombocyte – blood platelet*; *monocyte – mononuclear cell*; *haematopoiesis – blood cell production*; *coagulation – blood clotting*; *haemolysis – blood destruction*; *haemostasis – arrest of bleeding*.

ƏDƏBİYYAT

1. Cəfərova A. S. Azərbaycan xalq təbabəti terminləri (leksik-semantik və qrammatik xüsusiyyətləri) Fil. ü. fəl. dok. diss. Avtoreferatı, Bakı-1994. 30 s.
2. <https://tibb-dunyasi.com/tibb-elminin-inkisaf-tarixind%C9%99n/>
3. Ələkbərli F. Avropada tibb elminin inkişafında Şərqlə alimlərinin böyük rolu var. Tibb qəzeti, 31-03-2017
4. Cəfərova A. S. Tədris prosesində sahə terminlərindən istifadə edilməsi yolları. Bakı: 2005, 146 səh.
5. Kaşğarlı M. Divanü luğat-it-türk. Çeviri: S.T.Yurteser, S.Erdi. İstanbul, 2005
6. Clauson G. Etymological dictionary Turkish, Oxford, 1972
7. Manafova M. N. Məhəmməd Yusif Şirvaninin “Tibbnamə” əsərinin dili və üslubu. Fil. ü. fəl. dok. diss. Avtoreferatı. Bakı, 2018.
8. Qurbanova Ə. Elektron tibbə dair terminologiyanın formalaşması problemləri “Elektron tibbin multidissiplinar problemləri” I respublika elmi-praktiki konfransı, Bakı, 24 may 2016-cı il s.114-116
9. Гущина Л.Н. Из истории английских медицинских терминов, обозначающих опухоли учебный процесс. Журнал ГрГМУ, 2006, № 3
10. World Health Organization. International statistical classification of diseases and related health problems. Retrieved from www.who.int/classifications/apps/icd/icd10online

**Bakı Slavyan Universiteti dissertant
E-mail: hasanova-n@mail.ru*

Həsənova Nurlana

THE PROCESS OF FORMATION OF MEDICAL TERMS IN AZERBAIJANI AND ENGLISH LANGUAGES

One of the most interesting areas of modern linguistic science is terminology. Terminology is a very broad concept and the preservation of the terminological system of all sciences. The history of medical terms is very old. Its formation coincides with the distant past - the initial stage of the existence of primitive man. It is natural. Thus, a person who makes weapons and tools in the simplest forms, communicates, and acquires fire and etc could not remain indifferent to all kinds of diseases and ailments and their prevention. Medical terms in English and Azerbaijani have a long history of development and have survived to the present day. Although medical terms have developed differently in different systematic languages, there are common nuances in their origin. As a result, most of all medical terms are of Latin-Greek origin. In the case of the bull, the bulls.

Key words: *terminology, medicine, English, Azerbaijani language, development, history.*

Хасанова Нурлана

ПРОЦЕСС ФОРМИРОВАНИЯ МЕДИЦИНСКИХ ТЕРМИНОВ НА АЗЕРБАЙДЖАНСКОМ И АНГЛИЙСКОМ ЯЗЫКАХ

Одно из самых интересных и интересных направлений современной лингвистики - терминология. Терминология - очень широкое понятие, сохраняющее терминологическую систему всех наук. История медицинских терминов очень древняя. Его формирование совпадает с началом существования первобытного человека в далеком прошлом. Это естественно. Таким образом, человек, который изготавливает оружие и средства производства в простейших формах, общается и овладевает огнем и т.д, не может оставаться равнодушным ко всем видам болезней и недугов и их профилактике. Медицинские термины на английском и азербайджанском языках имеют долгую историю развития и сохранились до наших дней. Хотя медицинские термины в разных языках развивались по-разному, в их происхождении есть общие нюансы. В результате большинство медицинских терминов имеют латинско-греческое происхождение. В случае с быком - с быками.

Ключевые слова: терминология, медицина, английский, азербайджанский язык, развитие, история.

(AMEA-nın müxbir üzvü Əbülfəz Quliyev tərəfindən təqdim edilmişdir)

Daxilolma tarixi: İlk variant 12.06.2021

Son variant 15.08.2021